

תָּא חַיִּי, לָא תִשְׁבַּח בְּהַנִּי קְרָאִי בְּלַהוֹן לִישָׁנָא, אֶלְא
 לְאִינִישׁ, (תהלים עא) גַּם לְשׁוֹנֵי כָל הַיּוֹם תִּתְהַגֵּה
 צְדָקְתְּךָ. וְלֹא אֶת מִשְׁבַּח בְּהַנִּי קְרָאִי בְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא, וּבְגִין כֵּךְ יִתּוּבוּן לְאַרְעֵהוֹן, וַיִּהְיֶה קִדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא רוּחַ חֲכָמָתָא בְּהוֹן, לִישָׁנָא דְלַהוֹן תִּתְהַוֶּיִן תְּדִיר.
 (עד כאן אינו מן הזוהר):

וַיְחִי יַעֲקֹב וְגו', רַבִּי חַיִּיא פִּתַּח וְאָמַר, (ישעיה ס) וְעַמְּךָ
 כָּלָם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אֶרֶץ וְגו', זַכָּאִין
 אִינוּן יִשְׂרָאֵל, יִתִּיר מִכָּל עַמּוּן עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת פּוֹכְבִּים
 וּמְזֻלוֹת, דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא קְרָא לֹון צְדִיקִים.
 לְאַחֲסוּן לֹון יְרוּתַת עֲלָמִין בְּעֲלָמָא דְאַתִּי, לְאַתְעַנְגָּא
 בְּהַהוּא עֲלָמָא, כְּמָה דְכְּתִיב, (ישעיה נח) אִז תִּתְעַנֵּג עַל
 ה'. מָאִי טַעְמָא. בְּגִין דְּמִתְדַבְּקִין בְּגוֹפָא דְמִלְכָּא,
 דְּכְּתִיב, (דברים ד) וְאַתֶּם הִדְבַקְתֶּם בְּה' אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים
 כָּלְכֶם הַיּוֹם.

לשון הקודש

בַּא רְאָה, לֹא תִמְצָא בְּפִסּוּקִים הַלְלוּ
 כָּלָם לְשׁוֹן אֶלְא לְאַנְשִׁים, (תהלים עא)
 גַּם לְשׁוֹנֵי כָל הַיּוֹם תִּתְהַגֵּה צְדָקְתְּךָ.
 וְלֹא תִמְצָא בְּפִסּוּקִים הַלְלוּ בְּקִדּוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא, וּמִשׁוּם כֵּךְ יִשׁוּבוּ לְאַרְצָם
 וַיִּתֵּן בָּהֶם הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רוּחַ
 חֲכָמָה, לְשׁוֹנָם תִּתְהַיֵּה תְּמִיד. (עד כאן אינו
 מן הזוהר)

וַיְחִי יַעֲקֹב וְגו'. רַבִּי חַיִּיא פִּתַּח וְאָמַר,
 (ישעיה ס) וְעַמְּךָ כָּלָם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִירְשׁוּ
 אֶרֶץ וְגו'. אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל יוֹתֵר מִכָּל
 אַמּוֹת עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת פּוֹכְבִּים וּמְזֻלוֹת,
 שֶׁהַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא קְרָא אוֹתָם צְדִיקִים
 לְהוֹרִישׁ לָהֶם יְרֻשַׁת עוֹלָמִים בְּעוֹלָם
 הַבָּא, לְהַתְעַנֵּג בְּאוֹתוֹ עוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב
 (ישעיה נח) אִז תִּתְעַנֵּג עַל ה'. מָה הַטַּעַם?

רבי יצחק פתח ואמר, ועמד כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ, האי קרא רזא עלאה איהו בין מחצדי הקלא, דהא ברזא דאגדתא תני רבי שמעון. דאחסנת ירותא עלאה דההיא ארץ, לית מאן דירית לה, בר ההוא דאקרי צדיק. (ס"א דהאי ארץ, ולית מאן דירית לה, בר ההוא דאקרי צדיק, דהא צדיק ירית למטרוניתא ודאי) דהא מטרוניתא ביה אתדבקת לאתבסמא, וצדיק ירית למטרוניתא ודאי.

אוף הכא, בחביבותא דקדשא בריך הוא לישראל, אמר, ועמד כלם צדיקים, ובגין כך לעולם יירשו ארץ, אתחזון לירית למטרוניתא. מאי טעמא אקרון צדיקים, ומאי טעמא ירתין למטרוניתא. בגין דאתגזרו. במה דתנינן, כל מאן דאתגזר, ועייל בהאי (ס"א ברית קדישא ועייל בהאי) אחסנא, ונטיר להאי ברית, עאל

לשון הקודש

צדיק, שחרי הצדיק יורש את הגבירה ודאין שחרי הגבירה נדבקת בו להתבשם, ונצדיק יורש ודאי את הגבירה הזו.

אף כאן, בחביבותא של הקדוש ברוך הוא לישראל אמר ועמד כלם צדיקים. ולכן לעולם יירשו ארץ, ראויים לירש את הגבירה. מה הטעם נקראו צדיקים, ומה הטעם יורשים את הגבירה? משום שנמולו, כמו ששנינו, כל מי שנמול ונכנס ובכרית הקדש ונכנס בזון בירשה זו

בגלל שנדבקים בגוף של המלך, שכתוב (דברים ה) ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים בלבכם היום.

רבי יצחק פתח ואמר, ועמד כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ, פסוק זה הוא סוד עליון בין קוצרי השדה, שחרי בסוד האגדה שנה רבי שמעון שירשת הירשה העליונה של אותה ארץ, אין מי שירש אותו פרט לאותו שנקרא צדיק. ושל הארץ הזאת, ואין מי שירש אותה פרט לאותו שנקרא

וְאֶתְדַבַּק בְּגוּפָא דְמַלְכָא, וְעָאֵל בְּהַאי צְדִיק. וּבְגִינֵי
כַּד אֶקְרוּן צְדִיקִים, וְעַל דָּא לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אֶרֶץ. מָאֵי
אֶרֶץ, דָּא אֶרֶץ הַחַיִּים.

אֶתְדַבַּר וְאָמַר, נִצֵּר מִטְעֵי מַעֲשֵׂה יְדֵי לְהַתְּפָאֵר. נִצֵּר
מִטְעֵי, עֲנַפָּא מֵאִינוּן עֲנַפִּין, דְּנִטְע קִדְשָׁא
בְּרִידָה הוּא כַּד בְּרָא עֲלֵמָא. דְּכִתְיִב, (בראשית ב) וַיִּטַּע ה'
אֱלֹהִים גֵּן בְּעֵדֵן מִקְדָּם, וְהָאֵי אֶרֶץ חַד מִנִּיְהוּ. בְּגִינֵי
כַּד, נִצֵּר מִטְעֵי מַעֲשֵׂה יְדֵי לְהַתְּפָאֵר.

דְּבָר אַחֵר, וְעַמְדָּה בְּלָם צְדִיקִים, דָּא יַעֲקֹב וּבְנָוֵי
דְּנִחַתוֹ לְמַצְרַיִם בֵּין עִם קָשִׁי קְדָל, וְאַשְׁתַּכְּחוּ
כְּלָחוּ זַכָּאִין. וּבְגִין כַּד בְּתִיב, לְעוֹלָם (דף רטז ע"ב) יִירְשׁוּ
אֶרֶץ דְּמִתְמָן סְלִיקוּ לִירִית אֶרְעָא קִדְשָׁא.

וַיְחִי יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם, אִמָּאֵי פְּרִשְׁתָּא דָּא

לשון הקודש

מהם, ומשום כך נצטר מִטְעֵי מַעֲשֵׂה יְדֵי
לְהַתְּפָאֵר.

דְּבָר אַחֵר וְעַמְדָּה בְּלָם צְדִיקִים – זֶה יַעֲקֹב
וּבְנָוֵי שִׁירְדוּ מִצְרַיִמָּה בֵּין עִם קָשִׁי עֲרָף,
וְנִמְצְאוּ בְּלָם צְדִיקִים, וְלָכֵן כְּתוּב לְעוֹלָם
יִירְשׁוּ אֶרֶץ, שְׁמֵשׁם עָלוּ לְרִשְׁתָּא אֶת
הָאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה.

וַיְחִי יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם. לְמָה פְּרִשְׁתָּא זֶה
סְתוּמָה? רַבֵּי יַעֲקֹב אָמַר, בְּשַׁעֲהָ שְׁמַת

וְשָׁמַר אֶת הַבְּרִית הַזֹּאת, נִכְנָם וְנִדְבַק בְּגוּף
הַמֶּלֶךְ וְנִכְנָם בְּצִדִיק זֶה, וְלָכֵן נִקְרְאוּ
צְדִיקִים, וְעַל כֵּן לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אֶרֶץ. אִיזו
אֶרֶץ? זֶה אֶרֶץ הַחַיִּים.

חֲזַר וְאָמַר, נִצֵּר מִטְעֵי מַעֲשֵׂה יְדֵי
לְהַתְּפָאֵר. נִצֵּר מִטְעֵי – עֲנַף מֵאוֹתָם
עֲנַפִּים שְׁנִטְע הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא כְּשִׁבְרָא
אֶת הָעוֹלָם, שְׁכִתוּב (בראשית ב) וַיִּטַּע ה'
אֱלֹהִים גֵּן בְּעֵדֵן מִקְדָּם, וְאֶרֶץ זֶה הִיא אַחֵר

כְּתִיבָא. רַבִּי יַעֲקֹב אָמַר, בְּשַׁעֲתָא דְּמִית יַעֲקֹב,
אֲסִתִּימוּ עֵינֵיהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, דְּכַדִּין
נַחְתוּ לְגַלּוּתָא, וְאַשְׁתַּעֲבִידוּ בְּהוֹן.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, מַה כְּתִיב לְעֵילָא, וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן וַיֵּאָחֲזוּ בָּהּ וַיִּפְרוּ
וַיִּרְבוּ מְאֹד. וּכְתִיב וַיְחִי יַעֲקֹב, דְּלֹא אֲתַחֲזִי לְאַפְרָשָׁא
בֵּין דָּא לְדָא. מַה אֵינּוֹן קְיָיְמִי בְּתַפְנוּקוֹן דְּמַלְכִין,
וְקַבִּילוּ עֲנוּנָא וְכַסּוּפִין לְגַרְמִיּהוּ. אוּף יַעֲקֹב נָמִי, קָיִים
בְּתַפְנוּקֵי מַלְכִין, בְּעֲנוּנָא וְכַסּוּפָא לְגַרְמִיּה, לֹא
אֲתַפְרֵשׁ דָּא מִן דָּא.

וְהָכֵּא אַקְרִי וַיְחִי. דְּהָא כָּל יוֹמוֹי לֹא אַקְרִי וַיְחִי,
בְּגִין דְּכָל יוֹמוֹי בְּצַעְרָא הוּוּ, בְּצַעְרָא
אֲשַׁתְּכַחֵן, עָלֶיהָ כְּתִיב, (אִיוב ג) לֹא שָׁלוֹתִי וְלֹא שָׁקַטְתִּי
וְלֹא נָחַתִּי וַיָּבֵא רִגְזוֹ. פֶּתֶר דְּנַחַת לְמִצְרַיִם, אַקְרִי

לשון הקודש

ומקבילים לעצמם ענג וכסופים, אף יעקב גם עומד בתפנוקי מלכים בענג וכסוף לעצמו, לא נפרד זה מזה.

וּכְאֵן נַקְרָא וַיְחִי, שְׁחַרְי כָּל יָמָיו לֹא נַקְרָא וַיְחִי, מִשּׁוּם שְׁכָל יָמָיו הָיוּ בְּצַעַר, בְּצַעַר נִמְצְאוּ, כְּתוּב עָלָיו (אִיוב ג) לֹא שָׁלוֹתִי וְלֹא שָׁקַטְתִּי וְלֹא נָחַתִּי וַיָּבֵא רִגְזוֹ. אַחַר שְׁיַרְד לְמִצְרַיִם נַקְרָא וַיְחִי, רָאָה אֶת

יעקב, נסתמו עיניהם של ישראל. רבי יהודה אמר, שאז ירדו לגלות והשתעבדו בהם.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, מַה כְּתוּב לְמַעְלָה? וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן וַיֵּאָחֲזוּ בָּהּ וַיִּפְרוּ וַיִּרְבוּ מְאֹד, וְכְתוּב וַיְחִי יַעֲקֹב, שְׁלֵא רְאוּי לְהַפְרִיד בֵּין זֶה לְזֶה. מַה הֵם עוֹמְדִים בְּתַפְנוּקִים שֶׁל מַלְכִים

וַיְחִי. חָמָא לְבַרְיָה מְלֻכָּא, חָמָא לְכָל בְּנוֵי זַפְאִין
צַדִּיקוֹן, וּכְלָהוּ בְּתַעֲנוּגֵי וְתַפְנוּקֵי עַלְמָא, וְהוּא יְתִיב
בִּינֵיהוֹן בְּחֵמַר טַב דִּיתִיב עַל הוֹרְדֵיִיה, בְּדִין אַקְרִי
וַיְחִי יַעֲקֹב. וְלֹא פָּרִישׁ בֵּין וַיִּפְרוּ וַיִּרְבוּ מְאֹד לְוַיְחִי
יַעֲקֹב, וְחָבִי אֶתְחַוִּי.

שִׁבְעַ עֶשְׂרֵה שָׁנָה, מָאֵי טַעְמָא שִׁבְעַ עֶשְׂרֵה שָׁנָה.
אֵלָּא אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כָּל יוֹמוֵי דִיעֲקֹב
בְּצַעְרָא הוּוּ, בְּצַעְרָא אַעֲבַר לוֹן בְּקַדְמוּתָא, בִּיּוֹן דְּחָמָא
לְיוֹסֵף, וְהָוָה קָאִים קַמִּיה, כִּד יַעֲקֹב מְסַתְּפַל בְּיוֹסֵף,
הָוָה אֲשַׁתְּלִים בְּנַפְשִׁיה, כְּאִילוּ חָמָא לְאַמִּיה דְּיוֹסֵף.
דְּשִׁפִּירוּ דְּיוֹסֵף דָּמִי לְשִׁפִּירוּ דְּרַחֵל. וְהָוָה דָּמִי
בְּגַרְמִיה כְּמָה דְּלֹא אַעֲבַר עֲלִיה צַעְרָא בְּיוֹמוֵי.

וְכִד יוֹסֵף אֶתְפָּרַשׁ מִנֵּיה, בְּדִין אֶתְקַיִם, לֹא שָׁלוּתִי
וְלֹא שְׁקַטְתִּי וְלֹא נַחְתִּי וַיָּבֵא רִגְוֹ. וְדָא קַשְׂיָא

לשון הקודש

בַּהֲתַחֲלָה. בִּיּוֹן שְׂרָאָה אֶת יוֹסֵף וְהָיָה
עוֹמֵד לְפָנָיו, כְּשִׁיעֲקֹב מְסַתְּפַל בְּיוֹסֵף,
הָיָה נִשְׁלָם בְּנַפְשׁוֹ כְּאִילוּ רָאָה אֶת אִמּוֹ
שֶׁל יוֹסֵף, שִׁיפִּוּוֹ שֶׁל יוֹסֵף הוֹמָה לְיַפְנֵיה
שֶׁל רַחֵל, וְהָיָה מְדַמָּה בְּעַצְמוֹ כְּמוֹ שֶׁלֹּא
עָבַר עָלָיו צַעַר בְּיוֹמוֹ.

וּכְשִׁיּוֹסֵף נִפְרַד מִמֶּנּוּ, אִזְּ הִתְקַיֵּם בּוֹ,
לֹא שָׁלוּתִי וְלֹא שְׁקַטְתִּי וְלֹא נַחְתִּי וַיָּבֵא

בְּנוֹ מְלֻךְ, רָאָה אֶת כָּל בְּנֵי צַדִּיקִים וְכֻלָּם
בְּתַפְנוּקֵי וְתַעֲנוּגוֹת הָעוֹלָם, וְהוּא יוֹשֵׁב
בִּינֵיהֶם בִּיּוֹן טוֹב שֶׁשׁוֹקֵט עַל שְׁמֵרָיו, וְאִזְּ
נִקְרָא וַיְחִי יַעֲקֹב, וְלֹא הִפְרִיד בֵּין וַיִּפְרוּ
וַיִּרְבוּ מְאֹד לְבֵין וַיְחִי יַעֲקֹב, וְכִד רָאוּי.

שִׁבְעַ עֶשְׂרֵה שָׁנָה. מָה הַטַּעַם שִׁבְעַ
עֶשְׂרֵה שָׁנָה? אֵלָּא אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כָּל
יְמֵי יַעֲקֹב הָיוּ בְּצַעַר. בְּצַעַר עָבַר אוֹתָם

לִיה לְיַעֲקֹב מִכָּל מַה דְּעֵבֶר, וּבְזִמְנָא דְאַתְפָּרֵשׁ יוֹסֵף
 מִנִּיה, מַה כְּתִיב, (בראשית לו) יוֹסֵף בֶּן שֶׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה
 הָיָה רוּעָה וְגו'. וְכָל יוֹמִין דְּיַעֲקֹב, לָא הוּא לִיה
 צַעֲרָא כְּהֵא, וְהוּא בְּכִי כָּל יוֹמָא לְאַיְנוּן שֶׁבַע עֶשְׂרֵה
 שָׁנָה דְיוֹסֵף.

מָאִי קְאָתִיבוּ לִיה, (בראשית מו) וְיוֹסֵף יָשִׁית יָדוֹ עַל
 עֵינָיו, הָא לָךְ שֶׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה אַחֲרֵינוּן,
 בְּעֵנוּגִין וְתַפְנוּקִין וְהִנְאוֹת וְכַסּוּפִין. הָדָא הוּא דְכְּתִיב
 וַיְחִי יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שֶׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה וְגו'. תִּנְא,
 כָּל אֵינוֹן שָׁנִין, שְׁכִינְתָא יִקְרָא דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
 עֲמִיּה אֲשֶׁת־כְּהָא, וּבְגִין כָּךְ חַיִּים אֶקְרוּן.

תָּא חַי, כְּתִיב וַתְּחִי רוּחַ יַעֲקֹב אֲבִיהֶם, אַתְחַזִּי דְהָא
 בְּקִדְמִיתָא מִית הָהּ הוּא רוּחָא דִּילִיה, וְלָא
 הוּא מִתְפִּינִין לְקַבְּלָא רוּחָא אַתְרָא. דְהָא רוּחָא

לשון הקודש

בְּעֵנוּגִים וְתַפְנוּקִים וְהִנְאוֹת וְכַסּוּפִים. זְהוּ
 שְׁכִינְתוֹב וַיְחִי יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שֶׁבַע
 עֶשְׂרֵה שָׁנָה וְגו'. שְׁנִינוּ, שְׁכָל אוֹתָן שָׁנִים
 שְׁכִינְתַּת כְּבוֹדוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 נִמְצָאָה עִמוֹ, וְלִכְּן אֵלּוּ נִקְרְאוּ חַיִּים.

בָּא רְאָה, כְּתוּב וַתְּחִי רוּחַ יַעֲקֹב אֲבִיהֶם.
 נִרְאָה הָיָה שְׁכִינְתָּהּ מִתָּה הִיטָה אוֹתָהּ
 הָרוּחַ שֶׁלּוֹ וְלָא הָיָה מִתְפִּינִין לְקַבְּלָא רוּחַ

רְגוּ, שָׁנָה הָיָה קָשָׁה לְיַעֲקֹב מִכָּל מַה
 שְׁעֵבֶר. וּבְזִמְנֵן שְׁיוֹסֵף נִפְרַד מִמֶּנּוּ מַה
 כְּתוּב? (בראשית לו) יוֹסֵף בֶּן שֶׁבַע עֶשְׂרֵה
 שָׁנָה הָיָה רוּעָה וְגו'. וְכָל יְמֵי יַעֲקֹב לֹא הָיָה
 לוֹ צַעֲרָא כְּזֶה, וְהָיָה בּוֹכָה כָּל יוֹם עַל אוֹתָן
 שֶׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה שֶׁל יוֹסֵף.

מַה הִשְׁבִּיבוּ לוֹ? (שם מו) וְיוֹסֵף יָשִׁית יָדוֹ עַל
 עֵינָיו. הֲרִי לָךְ שֶׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנִים אַחֲרוֹת

דְּלַעֲיָלָא, לָא שְׂרִיא בְּרִיקְנִיא. אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, שְׂכִינְתָא לָא שְׂרִיא, אֶלָּא בְּאַתְר שְׁלִים, וְלֹא בְּאַתְר חָסֵר, וְלֹא בְּאַתְר פְּגִים, וְלֹא בְּאַתְר עָצִיב, אֶלָּא בְּאַתְר דְּאִתְכַּוֵּן. בְּאַתְר חָדוּ. וּבְגִין כְּדֵי, כָּל אֵינֻן שְׂנִין דִּי־וֹסֵף אֶתְפְּרֵשׁ מֵאַבּוּי, וְיַעֲקֹב הָוֵה עָצִיב, לָא שְׂרִיא בֵּיה שְׂכִינְתָא.

תַּנְא, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי אַבְא, בְּתוּב, (תהלים

ק) עֲבָדוּ אֶת ה' בְּשִׂמְחָה בְּאוֹ לִפְנֵי בְּרִנְתָּה.

לְאַפְקָא, דְּלִית פּוֹלְחָנָא דְּקֻדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא, אֶלָּא מִגּוֹ

חֲדוּתָּה. דְּאָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, לִית שְׂכִינְתָא שְׂרִיא מִגּוֹ

עָצִיבוּת, דְּכִתִּיב (מלכים ב ג) וְעַתָּה קָחוּ לִי מִנֵּינ וְהִיָּה כְּנֵינ

הַמִּנֵּינ. מִנֵּינ מִנֵּינ תִּלְת זִימְנֵי אַמְאֵי. בְּגִין לְאַתְעָרָא

רוּחָא מִשְׁלִימוּתָא דְּכֻלָּא, דְּהוּא רוּחַ שְׁלִימָא.

אָמַר רַבִּי אַבְא, תַּמָּן תִּנֵּינן, מֵאַרְבַּע סְטָרִין כֻּלָּא

אַשְׁתַּבַּח, וְכָל שְׂרָשִׁין דְּעֻלָּאִין וְתַתְּאִין בְּהוּ

לשון הקודש

אַבְא, בְּתוּב (תהלים ק) עֲבָדוּ אֶת ה' בְּשִׂמְחָה בְּאוֹ לִפְנֵי בְּרִנְתָּה. לְהוֹצִיא, שְׂאִין עֲבוּדַת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶלָּא מִתּוֹךְ חֲדוּתָּה. שְׂאִינ רַבִּי אֶלְעָזָר, אִין שְׂכִינְתָּה שׁוּרָה מִתּוֹךְ עָצִיבוּת, שְׂכִינְתָּה (מלכים-ב ג) וְעַתָּה קָחוּ לִי מִנֵּינ וְהִיָּה כְּנֵינ הַמִּנֵּינ. מִנֵּינ מִנֵּינ שְׁלֹש פְּעֻמִּים לְשֵׁם מָה? כְּדֵי לְעוֹרֵר רוּחַ מִשְׁלָמוֹת הַכֹּל, שְׁהוּא רוּחַ שְׁלָם.

אָמַר רַבִּי אַבְא, שָׁם שְׂנֵינֵי, הַכֹּל נִמְצָא

אַחֲרָת, שְׁהֵרֵי רוּחַ שְׁלָמְעֵלָה לָא שׁוּרָה בְּרִיקְנוּת. אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, שְׂכִינְתָּה לָא שׁוּרָה אֶלָּא בְּמָקוֹם שְׁלָם, וְלֹא בְּמָקוֹם חָסֵר, וְלֹא בְּמָקוֹם פְּגוּם, וְלֹא בְּמָקוֹם עָצִיב, אֶלָּא בְּמָקוֹם שְׁהִתְכַּוֵּן, בְּמָקוֹם שְׂמִחָה, וְלִבְנ כָּל אוֹתָן שְׂנֵים שְׂיוֹסֵף נִפְרַד מֵאַבּוּי וְיַעֲקֹב הָיָה עָצִיב, לָא שְׂרִיתָה בּוֹ שְׂכִינְתָּה.

שְׂנֵינֵי, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי